

γεμισμός ὁ, ἀμάρτ. ἔμισμός Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γεμίζω.

Γέμισμα 1, ὁ ἰδ. Ὁ τὸ ἔμισμό πὺν θὰ ἔμισω τῇ μετῇ τούτῃ, θὰ παρατήσω, καὶ ἂ' θὲς κ' ἐσύ, ἔβγα ἔμισε τὴν ἄλλῃ. Ἐμισμὸ τοῦ ἔμισμοῦ δὲν ἔχει κ' ἡ δαμετζανούκλα τούτῃ (εἶναι μέγα καὶ ἀργεῖ νὰ γεμίση τὸ ὑάλινον τοῦτο ποτήριον). Συνών. ἐν λ. **γέμισμα** 1, ὁ ἰδ.

γεμισσοπουλητής ὁ, Λεξ. Βάιγ.

Ἐκ τῶν οὐς. γεμίσει καὶ πουλητής. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ὁ ὁπωροπώλης.

γεμισσοφεγγαριὰ ἡ, Σ.Μυριβήλ., Ζωὴ ἐν τάφ., 57 — εἰδ. Βλαστ. 364.

Ἐκ τοῦ ρ. γεμίζω καὶ τοῦ οὐς. φεγγάρι. Πβ. ἀλλὰ φοφεγγαριὰ.

Ἡ πανσέληνος ἐνθ' ἄν.: Σὰν εἶναι γεμισσοφεγγαριὰ, τότε εἶναι πολὺ καλύτερα Σ.Μυριβήλ., ἐνθ' ἄν.

γεμισταριὰ ἡ, Μ.Φιλήντ., Γλωσσογν. 2, 132 γεμισταρκὰ Κύπρ. — Γ.Χατζιδ., Γλωσσολ. Μελέτ. 1, 128.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γεμιστός καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -αριὰ.

Ὁ πλακοῦς γλυκύσματος ἐνθ' ἄν.

γεμιστήρι τό, ἀμάρτ. γιομ'στήρ' Στερελλ. (Δεσφ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γεμίζω.

Σιδηρᾶ ράβδος ἄνευ αἰχμῆς κατὰ τὰ ἄκρα, λωστός.

γεμιστής ὁ, λόγ. ἐνιαχ. γιομιτζής Πελοπν. (Ἀναβρ.)

Θηλ. γεμιστρά Ἄνδρ. γιομιστρά Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ρ. γεμίζω.

Ὁ γεμίζων, ὁ πληρῶν τι, κυρίως ἐν τῷ στρατῷ, ὁ ὀπλίτης ὁ ἐκτελὼν τὸ γέμισμα τῶν μὴ φορητῶν πυροβόλων ὅπλων λόγ. ἐνιαχ.: Εἶναι γιομιτζής 'ς τὰ φουρνέλα Ἀναβρ. Καὶ τί, γεμιστὴ μὲ πῆρες ἐμένα, νὰ σοῦ γεμίζω τὰ κουτιά; Ἀθῆν. — Τί εἰδικότητα εἶχες 'ς τὸ στρατό; — Ἡμουννα γεμιστής αὐτόθ.

γεμιστόπιττα ἡ, Ἰκαρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γεμιστός καὶ τοῦ οὐς. πίττα.

Πίττα ἐκ φύλλων ζύμης πεπληρωμένων ἐν ἀναδιπλώσει ὑπὸ χόρτων.

γεμιστός σύνθηθ. ἔμιστός Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γιομιστός σύνθηθ. καὶ Τσακων. (Χαβουτσ.)

Τὸ Ἑλληνιστ. ἐπίθ. γεμιστός. Ἰδ. Ἀθῆν. 381Α «περὶ ἡμιόπτου καὶ ἡμιέφθου καὶ ἀσφάκτου γεμιστοῦ χοίρου».

1) Ὁ διὰ τινος πράγματος πεπληρωμένος Κῶς — Λεξ. Περιδ. Βλαστ. 414 Πρω. Δημητρ.: Τέσ-σερα σακ-ῆιά σιτάριν ἴσαμε πάνω γεμιστὰ Κῶς. Ἡπτιεμ-μνιὰν γοῦπ-ῆαγ-γεμιστήν δὲ κρασί αὐτόθ. Συνών. γεμιστός 1. 2) Ἐπὶ ἐδέσματος, τὸ δι' ἐνθέσεως εἰς αὐτὸ καρυκευμάτων ἢ ἄλλων ἐδωδίσμων παρασκευαζόμενον σύνθηθ. καὶ Τσακων. (Χαβουτσ.): Ντομάτες-μελιτζάνες-πιπεριές γεμιστές. Κολοκυθάκια γεμιστὰ. Γαλλοπούλα γεμιστὴ σύνθηθ. Καραμέλες γεμιστές Ἀθῆν. Ἀῦριο θ-θὰ φάμεν ἀρνίγ-γεμιστὸ Κῶς. Ὁρνιθα γεμιστὴ Κρήτ. Ἐχομε σήμερα γαλλοπούλα γιομιστὴ Πελοπν. (Γαργαλ.) Νὰ γλήσωμε λίες δομάτες νὰ τίσε κάμωμε γεμιστές (νὰ γλήσωμε = νὰ ἀντλήσωμεν, νὰ ἀφαιρέσωμεν τὸ ἐσωτερικὸν σαρκῶδες μέρος) Μύκ. Τὸ νοῦ μου χάνω 'γὰ τσι ἔμιστές δομάτες Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Νὰ κάμωμε δυὸ κολοκυθάκια ἔμιστὰ αὐτόθ. Τ' ἀρνία φτάντε τα σ' γιο-

μιστὰ (τὰ ἀρνία τὰ ἐφτειαναν γεμιστὰ) Χαβουτσ. Γιομιστὸ ντομάτε φτάκαμε αὐτόθ. Συνών. γεμιστός, παραγεμιστός. Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπὶ. Ἀθῆν.

γεμιστούρα ἡ, Πόρ. γιμ'στουρά Ἡπ. (Ζαγόρ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γεμιστής καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ούρα.

1) Ἡ πλήρωσις, πληρότης Πόρ.: Τὸ φεγγάρι ὕστερα ἀπὸ δυὸ μέρες ἔχει γεμιστούρα (γίνεται πανσέληνος). 2) Ὁργανον δι' οὗ γεμίζουσι διάφορα σκεύη Ζαγόρ. Συνών. γεμιστήρα, κάλυκας, μέτρα, σούμα.

γεμιστήδικο τό, Π.Παπαχριστοδ., Χαμέν. κόσμ., 38 γεμιστήδικο Προπ. (Πάνορμ.) γεμιστήδικο Κωνπλ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γεμιστής καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ικο διὰ τοῦ θέματος τοῦ πληθ. γεμιστήδες.

Κατάστημα πωλήσεως ξηρῶν καρπῶν ἢ ὁπωρῶν ἐνθ' ἄν.: Τὰ μαγαζιά δεξιὰ ζερβὰ φεγγοβολοῦσαν, παραμονὴ μέρα. Τὰ ξακουστὰ γεμιστήδικο τῆς Ἀντριάνοῦς παραφορτωμένα. Τὰ μῆλα, τὰ πορτοκάλια τῆς Γιάφας, τὰ κρεμαστὰ σταφύλια Π.Παπαχριστοδ., ἐνθ' ἄν.

γεμιστής ὁ, ἀμάρτ. γεμιχτής Μακεδ. (Σέρρ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yemici* = ὁπωροπώλης.

Ὁπωροπώλης: Γεμιχτής ἦταν 'ς τὰ νῆα τ'.

γεμιτζάκι τό, ἀμάρτ. γιμιτζάκ' Προπ. (Κύζ. Μαρμαρ. Μηχαν.) γιμ'τζάκ' Θράκ. (Αἶν.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γεμιτζής καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι. Ναυτόπαις ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Τὸ γιμιτζάκι ἀρρώστησι 'ς τοῦ καραβιοῦ τὴ βλώρη

δὲν ἔχει μάννα νὰ τὸ κλαίῃ, κύρη νὰ τὸ λυπᾶται

Μηχαν.

Δὲ γλαίγον τοῦ καράβι, δὲ γλαίγον τὰ παννιά,

κλαίγον τὰ γιμιτζάκια, τὰ ἔμουνφα πιδιά

Αἶν. Συνών. γεμιτζέλι, γεμιτζοπαίδι, γεμιτζόπουλο, μουτσόπουλο, μοῦτσος, ναυτόπουλο.

γεμιτζάνα ἡ, ἀμάρτ. κεμισάνα Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γεμιτζής καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άνα.

Πεπειραμένος ναυτικός.

γεμιτζέλι τό, ἀμάρτ. γιμ'τζέλ' Θράκ. (Μυριόφ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γεμιτζής καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -έλι.

Γεμιτζάκι, ὁ ἰδ.

γεμιτζήδικος ἐπίθ. Ἄνδρ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γεμιτζής καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ικος διὰ τοῦ θέματος τοῦ πληθ. γεμιτζήδες.

Ὁ ἀνήκων ἢ ὁ ἀναφερόμενος εἰς ναυτικόν. Συνών. γεμιτζίστικος.

γεμιτζής ὁ, γεμιτζής Αἶγιν. Ἡπ. Τῆλ. — Λεξ. Πρω. Δημητρ. γεμιτζής Θράκ. (Σηλυβρ.) γιμ'τζής Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) Προπ. (Ἀρτάκ. Πάνορμ.) γιμ'τζής Θράκ. (Αἶν.) Προπ. (Κύζ. Μηχαν.) γεμιστής Θράκ. γκιβιτζής Μακεδ. (Καστορ.) κεμιτζής Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) κεμιτζής Πόντ. (Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Σινώπ. Τραπ.) κεμιτῆς Κύπρ. κεμιστής Μεγίστ. κιμιτζής Μεγίστ. Σύμ. κιμιντζής Κάρπ. γεμιτζής σύνθηθ. γεμιστής Ἀνάφ. Κρήτ. γεμιντής Πελοπν. ἔμιτζής Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γεμιντζής Ἀστυπ. Κέως Πελοπν. (Μεγαλόπ.) γιμ'τζής Ψαρ. γιμ'τζής Θεσσ. (Τρίκερ.) Θράκ. (Αὐδήμ.) Λῆμν. Μακεδ. (Βόιον) Τῆν. γιμιντζής Παξ.

